

[LT]

0(nulis)

Konkursui teikiamuose darbuose paliečiu tokias problemas kaip, - autentiškumo, asmenybės nykimą, savęs suvokimo, kaip individo sudėtingumą. Savo tapyba kalbu apie laisvę būti kitokiu. Mano motyvai atsiskleidžia kūno kultūros salės vaizduose, kuriuos renkuosi dėl asmeninių potyrių ir siekio iš jų išsilaisvinti.

Prisiminimai apie tą vietą, kur šokau per ožį, darydavau kulverstuką ar kabėdavau ant grotelių lėmė šių idėjų atsiradimą. Salės pilnos vaikų. Žemų, aukštų, kresnų ir akiniuotų, paliegusių ir energingų - visi stengiasi atlikti tas pačias užduotis. Kabėjimas, kopimas, skrydis, vėl kabėjimas ir šuolis aukštyn. Jau nutolusios erdvės ir nebeatliekami veiksmai išlikę mano atmintyje iki dabar. Tas laikas neduoda ramybės neįgyvendintomis užduotimis, persekioja lyg norėdamas priminti, kad gyvenime privalai atitikti tam tikrus normatyvus.

Atsigręždama atgal, sustojusi ties purvinais, vėjuotais stadionais užklumpu save atkuriančią situacijas, kuriose galimybės ir individualūs pasirinkimai buvo labai toli nuo siekių. Tapyba atgaivindama tas scenas vėl gyvenu fluorescentinėse salėse- grįžtu tapydama. Kalbu jau ne tik apie savo asmeninę patirtį ir būsenas. Kvestionuoju normatyvus: visgi kas yra normalu, o kas jau nebe? Jungiu savo asmeninį santykį su praeitimi ir bendrą tuo metu buvusią socialinę atmosferą, kur kiekvienam nukrypusiam nuo normos skiriamos šiurkščios ar švelnios formos socialinė atskirtis.

Paveiksluose dominuojanti peizažinė struktūra turi man didelę reikšmę - praeitį reflektuoju tarsi žiūrėdama į išvaikščiotus, labai gerai pažįstamus peizažus, kurie vis kinta - tampa savotiška fikcija mano galvoje. Mano kūriniams būdingas eskiziškumas- siekiu perteikti prisiminimo, trumpos akimirkos užuominą. Kas kartą priėjus prie darbo pati keičiuosi - tapau vis kitaip. Nebijau paveikslo sugadinti, kasdien žiūriu į jį kaip į savo būsenos atspindį, noriu nebemeluoti sau. Paveikslai negali būti galutinai pabaigti- besitęsiantys tušti plotai kalba apie tam tikrą tęstinumą, tokį, kaip ir mano atminties slogutis.

Ir visgi man patiko ta žalia salės sienų spalva ir naujų sportbačių kvapas.

[EN]

0(zero)

I would say that the general ideas behind my works are authenticity, degradation of personality and the complexity of self-perception as individual. Through my works I am talking about the freedom to be different. My motifs are revealed with images of physical education, which I chose because of my personal experiences and the desire to break free from them.

The memories of the place where I was vaulting, doing a forward roll or hanging on bars were the cultivators of these ideas. Halls full of children. The small and the tall ones, the stocky ones, the ones with glasses, the sickly and the energetic – all of them trying to perform the same tasks. Hanging, climbing, flying up and then hanging again, jumping. Those, now distant, remote places and ceased actions remain in my memory. That already past time still haunts me with unimplemented tasks, as if striving to remind me that in life one must meet certain standards.

Turning back, pausing at the dirty, windy stadiums, I catch myself recreating situations, in which individual opportunities and choices were very far away from the original aspirations. Reviving the scenes from back then through painting I am reliving them again – I am going back to the fluorescent halls. However, I speak not only about my personal experiences and states, yet I question what is normal and what is not? I combine my personal relationship with the past by connecting it with former overall social atmosphere where each that deviated from the norm, suffered harsh or mild forms of social exclusion.

Landscape structure, which is dominant in my paintings, is of big importance to me. I remember the past events as if looking at walked through, very well known landscapes, which are changing – becoming almost fiction in my mind. In my paintings through sketchiness I aspire to convey a memory, a hint of a brief moment. Each time I paint – I am changing, I am painting anew. I am no more afraid to spoil the painting, and every time I paint, I try to look at it as a reflection of my state of mind or body -I wish to not lie to myself anymore. My works cannot be utterly finished - the persistent empty areas talk about certain continuity, such as my haggard memories.

And yet I liked the green color of the sports hall walls and the smell of new sneakers.

EGLĖ BUTKUTĖ

[LT]

Gimė 1991, Vilniuje

2005 – 2009 VGTU Meninio ugdymo centras

2008 – 2010 Vienožinskio dailės mokykla

2010 – 2014 Vilniaus dailės akademija, Tapybos bakalauro studijų programa

Grupinės parodos

2012 Internationalinis pleneras ir paroda krašto tematika, Lvovas, Ukraina

2013 „Moteriškumo samprata“, Užupio meno inkubatorius, Vilnius, Lietuva

2014 „Gatvės vaikai“, Kosminė odisėja, Malūnų g. 5, Vilnius, Lietuva

2014 Baigiamųjų magistro ir balalauro darbų paroda Meno kelės 2014, Vilnius, Lietuva

2014 Pleneras „Slenkstis“, Prienai, Šilavotas, Lietuva

Apdovanojimai

2013 Vileišių vardo premija

[EN]

Born 1991 in Vnius, Lithuania

2005 – 2009 VGTU arts education center

2008 – 2009 Vienožinskis art school

2010 – 2014 Vilnius Art Academy, Department of painting, bachelor of fine arts

Group Exhibitions

2012 International plen air and exhibition in Lviv, Ukraina

2013 „Concept of femininity“Užupis arts incubator, Vilnius, Lithuania

2014 „Children of the streets“, A Space Odyssey, Malūnų g. 5, Vilnius, Lithuania

2014 Final master and bachelor works exhibition Art cells 2014, Vilnius, Lithuania

2014 Plen air „Threshold“, Prienai, Šilavotas, Lithuania

Awards

2013 Vileišiai name award